

پیام نه

فرزندان اسرائیل پادشاهی نداشتند و هر کس هرآنچه در نظرش پسند می آمد می کرد

مطالعه متون مقدس: داوران ۲: ۱۰-۱۸؛ ۳: ۷-۱۵؛ ۸: ۳۳-۳۵؛ ۱۰: ۶-۷؛

۱۳: ۱؛ ۱۷: ۵-۶؛ ۱۸: ۱، ۳۰-۳۱؛ ۱۹: ۱؛ ۲۱: ۲۵

۱. اسرائیل در زمان تنزل خود، در حاکمیت، پرستش و اخلاقیات آشفته شد - داوران ۳: ۷-۱۵؛ ۸: ۳۳-۳۵؛ ۱۳: ۱؛ ۱۷: ۵-۶؛ ۱۸: ۳۰-۳۱

آ. پس از آنکه فرزندان اسرائیل آن سرزمین را به عنوان میراث خود تصرف کردند، از فرمان خدا مبنی بر بیرون راندن به طور کامل و نابود کردن هفت طایفه کنعانی که در کنعان ساکن بودند، اطاعت نکردند - ۱: ۲۷-۳۶.

ب. در نتیجه، فرزندان اسرائیل خدایانشان را خدمت کردند، بدین ترتیب آنچه را در نظر خداوند بد بود، به جا آوردند - ۲: ۱۰-۱۸.

پ. فرزندان اسرائیل خداوند خدای پدرانیشان را که آنها را از سرزمین مصر بیرون آورده بود، ترک کردند و خدایان مردمی را که در پیرامونشان بودند، پیروی کردند؛ آنان در مقابل آنها سر تعظیم فرو آوردند و خشم یهوه را برانگیختند - ۱۰: ۶-۷.

ت. خدا آنها را به دست تاراجگران سپرد و ایشان را به دشمنان پیرامونشان فروخت به گونه ای که دیگر نمی توانستند ایستادگی کنند؛ هرگاه [برای نبرد] بیرون می رفتند، دست خداوند برای بدی برضد ایشان بود - ۲: ۱۱-۱۵.

ث. عصر داوران را شاید بتوان تاریک ترین دوران در تاریخ اسرائیل دانست؛ این عصر، دوران مصیبت نیز بود.

ج. در آن زمان، در میان فرزندان اسرائیل، عصیان علیه خدا، بت پرستی (ف. ۱۷-۱۸)، درگیری های داخلی (ف. ۹)، دشمنی و اختلاف بین طایفه ها (ف. ۲۰-۲۱)، زنا (ف. ۱۹)، پلیدی [آلودگی]، کشتار وحشیانه و همه نوع رفتار و کردار شریانه وجود داشت.

۲. «در آن روزگار، پادشاهی در اسرائیل نبود و هر کس هرآنچه در نظرش پسند می آمد، می کرد» - ۲۱: ۲۵

آ. وقتی مردم اسرائیل گفتند که هیچ پادشاهی در میان آنان نیست، بدین معنا بود که آنها خدا و مقام او را ملغی کردند و پادشاهی او را به رسمیت نمی شناختند - ۱۷: ۶؛ ۱۸: ۱؛ ۱۹: ۱.

ب. گرچه مسکن خدا در شیلوه بود و کاهن اعظم اوریم و تمیم را داشت، در اسرائیل هیچ دولت، هیچ حکومتی نبود چون اسرائیل خدا و مقام او را به عنوان پادشاه خود ملغی کردند و بدین ترتیب در داوران، هیچ ابرازی از خدا نیست - ۱۸: ۳۱؛ خروج ۲۸: ۳۰، زیرنویس ۱.

پ. چون هیچ پادشاهی در طول زمان داوران در اسرائیل نبود، فرزندان اسرائیل هرآنچه در نظرشان درست می آمد، انجام می دادند و در نتیجه پوسیده و فاسد شدند - داوران ۱۷: ۶؛ ۱۸: ۱؛ ۱۹: ۱؛ ۲۱: ۲۵.

۱. موسی به قوم اسرائیل گفت، وقتی آنها به سرزمین نیکو وارد شدند، نباید کاری را که در نظرشان درست است اما در نظر خدا درست نیست، انجام دهند - تثنیه ۱۲: ۸-۱۴.

۲. شیطان موجب شد تا قوم اسرائیل کاری را انجام دهند که در نظرشان درست می آمد، تا بی قانون و بی خدا شوند و حدود خدا را کنار بگذارند؛ این در داوران باب های ۱۷ تا ۱۸؛ ۱۹: ۱؛ و ۲۱: ۲۵ آشکار شده است.

۳. امروز مسیحیان اغلب می گویند که از نظر آنها برخی چیزها درست یا غلط است؛ زندگی کردن به این روش، یعنی انجام دادن همان کاری که در نظر خودمان درست می آید.

۴. برای ما وحشتناک است که آن کاری را انجام دهیم که در نظر خودمان درست است؛ ما باید کاری را انجام دهیم که در نظر خدا درست است - تثنیه ۱۲: ۸.

ت. وقتی هیچ پادشاهی در اسرائیل نبود، هیچ‌گونه اقتداری وجود نداشت و مردم فقط کاری را می‌کردند که پسندشان بود؛ این دقیقاً وضعیت امور عصر شریح حاضر است، هم در دنیا و هم در مسیحیت به عنوان یک سیستم دینی - افسسیان ۲: ۲، ۱۲.

ث. در بازیابی خداوند ما باید از این بی‌قانونی که در کتاب داوران به تصویر کشیده شده رها شویم و تحت حاکمیت خدا در پادشاهی خدا زندگی کنیم و اراده خدا را انجام دهیم - تیتوس ۲: ۱۴؛ غلاطیان ۱: ۴؛ متی ۶: ۱۰.

۳. **خدا پادشاه تمام اعصار است، همان که تا ابد دارای اقتدار مطلق است، آن که هرگز تغییر نمی‌کند - اول تیموتائوس ۱: ۱۷:**

آ. خدایی که ما به او ایمان داریم و او را خدمت می‌کنیم و به درون ما توزیع می‌شود، پادشاه تمام اعصار، پادشاه ابدی است - آ. ۱۷؛ دوم قرنتیان ۱۳: ۱۴.

ب. مسیح پادشاه متولد شد، فرمانروایی که مردم خدا را شبانی خواهد کرد و اکنون او شاه شاهان و رب ارباب است - متی ۲: ۲، ۶؛ مکاشفه ۱۹: ۱۶؛ ۱۷: ۱۴:

۱. مسیح به عنوان پادشاه، یهوه خداست و او همچنین یک انسان است - مزامیر ۲۴: ۸، ۱۰.
۲. ما باید تشخیص دهیم که مسیح پادشاه ما در دل‌های ما حکمرانی می‌کند و پادشاهی مسیح را در کلیساهای محلی، جایی که ما تحت پادشاهی او زندگی می‌کنیم، به رسمیت بشناسیم - افسسیان ۳: ۱۷؛ اول تیموتائوس ۳: ۱۵؛ ۶: ۱۵.

۳. مسیح خواهد آمد، به عنوان شاه جلال - یهوه صباوت [خداوند لشکرها]، خدای سه‌یکتای کامل که در مسیح پیروز و موعود که در پادشاهی جاودان خدا حکومت خواهد کرد، مجسم شده است - مزامیر ۲۴: ۷-۱۰.

۴. حاکمیت مسیح در تخت پادشاهی داوود بر پادشاهی خود، ابتدا در هزاره و سپس در آسمان نو و زمین نو تا ابد خواهد بود - اشعیا ۹: ۷؛ لوقا ۱: ۳۳، زیرنویس ۱.

۵. «آنگاه تختی به محبت برپا خواهد شد و بر آن کسی با وفاداری در خیمه داوود جلوس خواهد کرد» - اشعیا ۱۶: ۵:

(آ) حاکمیت مسیح در خیمه داوود دلالت بر تسلی، تشویق و بازسازی دارد.

(ب) تخت پادشاهی مسیح به محبت، شفقت، برپا خواهد شد و او با [در] حقیقت، یعنی در راستی و امانت بر تخت خود خواهد نشست - آ. ۵.

(پ) اگر ما به مسیح اجازه دهیم که در ما حکومت کرده، آن پادشاهی با محبت، راستی، امانت، انصاف و عدالت [صداقت] را بیاوریم، در این فضایل همان خواهیم شد که او هست - آ. ۵.

۴. **ما باید از بی‌قانونی و از اینکه کارگران بی‌قانونی [بدکاران] باشیم خلاصی یابیم و توسط اطاعت از اصل خدمت خدا، آن کاری را انجام دهیم که در نظر خدا درست است - تیتوس ۲: ۱۴؛ متی ۷: ۲۳-۲۱:**

آ. انجام دادن آنچه در نظر خودمان درست است [پسند می‌آید]، بی‌قانونی است - داوران ۲۱: ۲۵:
۱. «گناه...مخالفت با شریعت [بی‌قانونی] است»؛ پس بی‌قانونی، گناه است یا متقابلاً گناه، بی-قانونی است - اول یوحنا ۳: ۴:

(آ). در اول یوحنا ۳: ۴، «مخالفت با شریعت» یا بی‌قانون بودن، اشاره دارد به عاری بودن از اصل حاکمیت خدا بر انسان یا تحت این اصل نبودن.

(ب) گناه کردن، بدون قانون بودن، تعدی از قانون است.

(پ) در نظر خدا، انسان وقتی گناه می‌کند که برطبق ذات و تفکر خود عمل کند، برطبق

- اراده خود گام بردارد و علیه اقتدار خدا طغیان کند.
- (ت) بی قانونی، به رسمیت نشناختن اقتدار خدا و تسلیم نشدن به آن است.
- (ث) بی قانون زندگی کردن، زیستن یک زندگی خارج از اصل حاکمیت خدا بر انسان و تحت آن نبودن است؛ عصر حاضر پر از بی قانونی و سرکشی است.
- (ج) در بی قانونی، انسان نه تنها علیه اقتدار طغیان می کند، بلکه طوری عمل می کند که گویی هیچ قانونی وجود نداشته باشد.
۲. مسیح، برای آنکه مردمی خاص را به عنوان دارایی مخصوص خویش برای خود تطهیر کند، خود را برای ما قربانی کرد تا ما را از همه بی قانونی ها بازخرد کند - تیتوس ۲: ۱۴.
- ب. «نه هر که مرا سرورم، سرورم خطاب کند به پادشاهی آسمان راه یابد، بلکه تنها آن که اراده پدر مرا که در آسمان است، به جا آورد» - متی ۷: ۲۱:
۱. خواندن نام خداوند برای ما کافی است که نجات یابیم، اما برای ورود به پادشاهی آسمان ها، ما باید اراده پدر آسمانی را نیز به جا آوریم - رومیان ۱۰: ۱۳؛ ۱۲: ۲؛ متی ۱۲: ۵۰؛ افسسیان ۵: ۱۷؛ کولسیان ۱: ۹.
۲. از آنجا که ورود به پادشاهی آسمان ها مستلزم به جا آوردن اراده پدر آسمانی است، روشن است که این با ورود به پادشاهی خدا از طریق تولد تازه متفاوت است - یوحنا ۳: ۳، ۵:
- (آ) ورود به پادشاهی خدا از طریق متولد شدن از حیات الهی به دست می آید - ۱: ۱۲-۱۳؛ ۳: ۵-۶.
- (ب) ورود به پادشاهی آسمان ها از طریق زندگی کردن حیات الهی به دست می آید - متی ۷: ۲۱؛ ۱۲: ۵۰.
- پ. خداوند عیسی کسانی را که نبوت کرده، دیوها را بیرون می رانند و معجزات بسیار در نام او انجام می دادند توبیخ کرد چون آنها به عنوان «بدکاران» این کارها را نه از سر اطاعت از اراده خدا، بلکه از خودشان انجام می دادند - ۷: ۲۳:
۱. در عالم دو اصل وجود دارد - اصل اقتدار خدا و اصل طغیان شیطان - اعمال ۱: ۷؛ اشعیا ۱۴: ۱۳-۱۴:
- (آ) ما نمی توانیم از یک سو، خدا را خدمت کنیم و از سوی دیگر، راه طغیان را برگزیم؛ ما باید از اصل بی قانونی روی برگردانیم و راه طغیان را رد کنیم - متی ۲۸: ۱۸؛ یهودا ۱۱.
- (ب) خدمت به خدا مستقیماً به اقتدار او متصل است؛ اگر ما مسئله اقتدار را حل نکرده باشیم، در همه حوزه های خدمت مشکل خواهیم داشت.
۲. باشد که خداوند خدمت ما را در اصل تسلیم به اقتدار خدا و اراده پدر حفظ کند - اعمال ۱: ۷؛ متی ۷: ۲۱؛ ۱۲: ۵۰.
۵. هرج و مرج در دولت، پرستش، و اخلاقیات که در کتاب داوران روایت شده، هرج و مرج شیطانی در خلقت کهنه را به تصویر می کشد - پیدایش ۳: ۱-۵؛ مکاشفه ۲۰: ۱۰-۲۱: ۴.
- آ. عالم در وضعیت هرج و مرج است؛ این هرج و مرج، منشأ رنج در دنیای امروز است و تا زمانی که هرج و مرج در خلقت وجود داشته باشد، رنج در دنیا خواهد بود - رومیان ۸: ۱۸-۲۲.
- ب. تاریخ عالم، تاریخ اقتصاد خدا و هرج و مرج شیطان است - پیدایش ۱: ۱-۲، ۲۶؛ مکاشفه ۲۰: ۱-۲۱: ۴:
۱. شیطان، ابلیس، منشأ و عنصر این هرج و مرج پلید است - متی ۱۶: ۲۳؛ مکاشفه ۲: ۹-۱۰؛ دوم قرن تیان ۲: ۱۱؛ اول پطرس ۵: ۸.
۲. خدا خودش اقتصاد الهی است و او به عنوان یک حکومت، یک ترتیب و یک برنامه به درون ما آمده است تا همه چیز را به نظم درآورد - افسسیان ۱: ۱۰؛ ۳: ۱۰.
۳. در کتاب مقدس و در تجربه ما، هرج و مرج شیطانی همیشه با اقتصاد الهی همراه است و در

واقع به اقتصاد خدا کمک می کند - آ. ۹.

پ. ما به عنوان کسانی که در میان هرچ و مرچ، طغیان و بی قانونی زندگی می کنیم، باید بینشی روشن از اقتصاد خدا داشته باشیم - مزامیر ۲: ۱-۶؛ امثال ۲۹: ۱۸؛ افسسیان ۳: ۹:

۱. ما باید تحت حاکمیت و کنترل این بینش باشیم و توسط آن هدایت شویم - اعمال ۲۶: ۱۹.

۲. ما باید در بینش اقتصاد خدا، در اراده جاودان خدا، قوی و نامتزلزل باشیم - افسسیان ۱:

۱۰؛ ۳: ۹؛ مکاشفه ۴: ۱۱؛ اول قرنتیان ۱۵: ۵۸؛ عبرانیان ۱۲: ۲۸.

ت. پیروزمندان بر هرچ و مرچ شیطانی در خلقت کهنه غالب می شوند و اقتصاد الهی را برای خلقت نو

اجرا می کنند - اول تیموتائوس ۱: ۴؛ افسسیان ۱: ۱۰؛ ۳: ۹-۱۰؛ دوم قرنتیان ۵: ۱۷؛ غلاطیان

۶: ۱۵:

۱. پیروزمندان از هرچ و مرچ شیطانی رهایی داده نمی شوند؛ در عوض، آنها بر هرچ و مرچ شیطانی

ویران کننده غالب می شوند و در اقتصاد الهی سازنده پیروز می شوند - اول تیموتائوس ۱: ۳-

۴، ۱۹-۲۰؛ ۴: ۱-۲؛ تیتوس ۳: ۱۰؛ دوم تیموتائوس ۱: ۱۵؛ ۴: ۸.

۲. مادامی که پیروزمندان از این هرچ و مرچ رنج می برند، «در فیضی که در مسیح عیسی است

نیرومند» می شوند (۲: ۱) و قادر هستند که برای اقتصاد الهی ایستادگی کرده و آن را زندگی

کنند - ۱: ۱۰-۱۵؛ ۳: ۱۴-۱۷؛ ۴: ۲، ۵، ۷، ۱۸.